

opfører sig pænt og ordentligt, og derfor skal vi lade være med at vedtage den lovgivning.

Fremskridtspartiet advarer imod det, og vi vil bruge udvalgsarbejdet til at komme med alle de eksempler, som hr. Jan Petersen inviterede til, og vi vil anskueliggøre, hvilket kaos dette lovforslag vil medføre, og så anbefale Folketingets medlemmer individuelt at afgøre, om det er en god idé at vedtage det. Vi synes ikke, det er nogen god idé.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Når jeg nu tager ordet, skyldes det, at hr. Kim Behnke får rodet sig lidt ind i spørgsmålet om omvendt bevisbyrde, og hvilke konsekvenser det får med hensyn til erstatning. Derfor vil jeg bede arbejdsministeren om at få fortolket de sanktioner, der ligger i lovgivningen.

Mig bekendt er det sådan, at omvendt bevisbyrde kun gælder i forbindelse med barselorlov og forældreorlov eller børnepasningsorlov. I alle andre situationer gælder retstilstanden, og ligestillingsloven opererer ikke med omvendt bevisbyrde. Hvis jeg tager fejl, ønsker jeg, at arbejdsministeren så meddeler, hvad der i stedet måtte være det korrekte.

Med hensyn til positiv særbehandling har jeg i de indlæg, jeg har haft om det, nævnt, at der i lovforslaget er undtagelser – det er i hvert fald det, der har været hensigten – hvor det er sagligt begrundet at afvige fra hovedforbudet mod forskelsbehandling, og det er ret udførligt beskrevet. Men jeg er ikke i tvivl om, at der vil komme en række spørgsmål, og det er ikke nogen invitation; jeg er sikker på, at de også kommer uden invitation.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Forestiller vi os den situation, som har været beskrevet af andre ordførere tidligere: at der i forbindelse med ansættelse af en medarbejder er mistanke om, at personalechefen har lagt alle de ansøgninger, hvor ansøgerne ikke hed Sørensen eller Jensen eller Petersen, til side uden at tage nogen af ansøgerne til jobsamtale, og der så rejses en sag. Skal man så bevise, at personalechefen har lagt dem til side, eller skal personalechefen bevise, at han ikke har lagt dem til side? Det er den skelnen, der er i forhold til, hvem der har bevisbyrden, og dér mere end antydes det i bemærkningerne, at man som virksomhedsejer eller som arbejdsgiver skal ud og bevise, at man

ikke har forskelsbehandlet. Man skal kunne godtgøre, at der ikke har været tale om forskelsbehandling.

Det kan altså blive nogle ganske ubehagelige søgsmål, vi roder os ud i i den forbindelse, særlig fordi ministeren i sine egne bemærkninger øverst på side 4 gør opmærksom på, at det at skelne mellem folks statsborgerskab og folks nationale oprindelse er meget svært. Tager vi skridtet videre og taler om etnisk oprindelse, er det endnu sværere, særlig i betragtning af, at der jo altså er en række nationer, som er multi-etniske samfund. Så når man skelner folk på deres statsborgerskab, kan det godt blive misforstået og mistolket, som om man skelner på deres etniske baggrund, uden at det er tilfældet.

Derfor roder vi os ind i nogle juridiske spidsfindigheder. Jeg tror også, det var hr. Bendt Bendtsen, der var inde på, at det her er guf for advokatbranchen, for det her kan virkelig blive nogle mammutsager, som det kan tage årevis at føre, fordi det er stort set umuligt. Men det, man er i stand til, er ved hjælp af formiddagspressen og de elektroniske medier at udhænge nogle virksomheder for, at de forskelsbehandler, og så kan man altså på den måde skabe badwill omkring nogle virksomheder og genere dem bare ved at rejse mistanken. Det skal man ikke have lovhjælp til at gøre, og det er derfor, man skal sige nej til lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er naturligvis positiv over for dette lovforslag, men vi ved jo også fra tilsvarende lovgivning om ligebehandling af mænd og kvinder, at love er ét, praksis noget helt andet, og der skal også på det her område meget mere til end en lov.

Andre ordførere har nævnt, at det drejer sig om holdninger, det drejer sig – jeg er helt enig – om at bekæmpe det, man kan kalde den lille racist, det, der kan få en person til ubevidst at vælge den hvide frem for den mørke, og om at bekæmpe den noget større racist, der kan finde på at hetze mod en lov, der påbyder ligestilling. I det hele taget drejer det sig om at udvikle en holdning til, at man også kan gøre noget, ikke acceptere, men gøre noget for at sikre, at der bliver ligestilling også på de områder, der er nævnt i dette lovforslag.

Men jeg vil også godt sige, at selv med en holdningsmæssig bearbejdning må vi regne med, at det ikke er nok. Vi har i mere end 25 år opnået en trods alle svagheder stigende